

Kunst in de openbare ruimte

Een eigzinnige selectie kunstwerken

Overal in de stad zijn kunstwerken in de publieke ruimte te zien. Heel vaak wandelen we er zomaar voorbij. Tijdens deze wandeling ontdek je de stad als openluchtmuseum.

Ronkende en minder ronkende namen, kunstwerken groot en klein. We maakten een eigzinnige selectie van de kunst in de buurten Patershol, Prinsenhof en Begijnhof. Niet toevallig kom je onderweg ook heel wat kunstgalerijen en een kunsthof tegen. We wensen je heel veel plezier en inspiratie toe.

DEZE WANDELING KWAM TOT STAND IN SAMENWERKING MET VIZIT

Alberto Garutti

Je start op het Sint-Veerleplein met het werk van Alberto Garutti. De straatlantaarns lichten zachtjes op telkens er een kindje geboren wordt in Gent. Een druk op de knop in één van de Gentse materniteiten en heel de stad kan meevieren.

Garutti

Wim Delvoye

Langs de Kraanlei, op de hoek met de Hertogstraat, hangen 2 beeldjes. Een man en een vrouw, eeuwig van elkaar gescheiden. De kunstenaar, Wim Delvoye, zorgde ervoor dat de geliefden kunnen wenen. Via de tranen zou er mos groeien en via het mos zouden ze dan toch bij elkaar komen. Voorlopig geen tranen en geen mos...misschien komt het ooit nog goed.

Je wandelt via het Patershol naar de Drongenhofkapel.

Achteraan in de kapel is het glasraam van Wim Delvoye, op basis van röntgenfoto's, iets moeilijker te spotten. Laat de voyeur in je los en piep door het sleutelgat. Als je goed kijkt zie je onder andere een vrijend koppeltje...

Drongenhofkapel

Johan Daisne

In de Langesteestraat nr 6 lees je op de ruiten een romantisch gedicht van Johan Daisne over het ontstaan van Gent aan de samenvloeiing van Leie en Schelde. Zeemzoeterig misschien. Chauvinistisch zeker... maar het staat op de ruiten geschreven: Gent is en blijft hun enig kind.

Leo Copers

Via de vroegere academie beland je in de de Molenaarsstraat. De gevel op nummer 43 valt meteen op. De fluoriserende camouflagekleuren zijn het idee van kunstenaar Leo Copers. Hij doopte het werk *Wareheldencommandopost*. Met de gevel wil hij alle gedode soldaten eren, die volgens hem de echte helden zijn.

Walter De Buck

Keer op je passen terug om zo twee werken van Walter De Buck te bewonderen. Eerst heb je de Brug der Keizerlijke geneugten met 4 beelden die telkens verwijzen naar een volksverhaal met Keizer Karel in de hoofdrol. Wandel over de brug en in de tuin van het buurthuis vind je een tweede werk. "Taptoe Feest" kwam tot stand voor het 25-jarig bestaan van figurentheater Taptoe.

Brug der Keizerlijke Geneugten

Jean-Pierre Cléménçon

Op de hoek met de Pluimstraat zie je Het "Breisterke". Een werk van de Franse kunstenaar Jean-Pierre Cléménçon die zelf in dit huis gewoond heeft. Het kunstwerk zou de symbolisering kunnen zijn van heden, verleden en toekomst. Het verleden wordt weergegeven door de klassieke zuilen. Het breisterke zelf staat voor het heden en de dagelijkse sleur. De tralies verwijst dan weer naar de toekomst....

Kunstwerk 'Het Breisterke'

Atelier-museum van Frank Steyaert

Frank Steyaert

In de Tinnenpotstraat valt het atelier-museum van ceramist Frank Steyaert meteen op. Ondergebracht in twee 15de eeuwse panden is de gevel al een kunstwerk op zich. Samen met broer Dirk werden de huisjes gerenoveerd. Respect voor het verleden in combinatie met kleurrijke ceramiek.

STROOK

Het Tweeluik in de Braderijstraat, een ode aan Van Eyck, is het werk van Belgisch kunstenaar STROOK. De twee figuren, de mens en zijn spiegelbeeld, werden vervaardigd van gerecupereerd Gents sloophout.

Sofie Muller

Kunstenares Sofie Muller woont en werkt in dit statig huis in het Prinsenhof. Vergeet niet naar boven te kijken en daar hangt hij aan de kapstok, onze Jonas.

Cee Pil

Foxowl, op het openbaar urinoir langs de Lieve, is streetart van de bovenste plank. Cee Pil houdt van bizarre dieren. Hier een combinatie van een vos en een uil, mooi geïntegreerd in de omgeving.

A Squid Called Sebastian

Een beetje verderop nog eens streetart van A Squid Called Sebastian. Met een grote voorliefde voor stripverhalen en het figuratieve, geeft deze kunstenaar ook hier de stad wat extra kleur.

Georges Minne

Je wandelt naar het Sint-Elisabethbegijnhof. Het beeld "Bruges-la-Morte" is een eerbetoon aan Georges Rodenbach, auteur van het boek dat dezelfde naam draagt. Dit beeld van Georges Minne, was begin deze eeuw nergens welkom. Het belandde in het begijnhof nadat Brugge en Doornik het hadden geweigerd. Brugge was razend op Rodenbach omdat hij Brugge in een weinig flatteus daglicht plaatste. Doornik, geboortestad van Georges Rodenbach, toonde ook geen interesse. Dus het beeld belandde hier. Wij content!

Je kan via de Burgstraat terugwandelen naar het Sint-Veerleplein, en gewoon opnieuw beginnen!